

[Stein.]

Der kan være Anledning til at minde om, at Formålet med Hypotekbanken oprindelig var at skabe en Institution, der ved Hjælp af udenlandske Laan skulde optage en Del af det af danske Kreditforeninger udstedte Obligationsmateriale for derigennem i nogen Grad at hæve og stabilisere Kurserne. Dette Formaal er efterhaanden traadt ganske i Baggrunden for en Række andre Opgaver, der forøges fra Aar til Aar. I det sidste Aar er Bankens Forvaltningsomraade, saaledes som nævnt i Beretningen, forøget med tre nye Institutioner. Ifølge den foreliggende Status repræsenteres det oprindelige Formaal — altsaa dette Formaal gennem Opkøb af udenlandske Obligationer at skabe en vis Stabilitet inden for Kursomraadet — af knap 34 Mill. Kr. Kreditforeningsobligationer af en samlet Balance paa 212 Mill. Kr.

Det faktiske Forhold er da, at man i det væsentlige er kommet bort fra det, der oprindelig var Hypotekbankens særlige Berettigelse og i Stedet for en Institution til Støtte for den hjemlige Realkredit har faaet et mangesidigt Forvaltningsorgan og et Opsamlingssted for uegentlige Statsobligationer, ifølge den foreliggende Status 115 Mill. Kr.

Jeg vil dernæst for egen Regning sige et Par Ord, idet jeg netop vender tilbage til det Forhold, at Kurstabet paa Forrentningen, 1 064 000 Kr., føres over Driften, medens Kurstabet paa Amortisationerne, 626 000 Kr., føres over Kursreguleringskontoen. Denne Kursreguleringskonto er et andet Navn for den oprindelige Reservefond, efter hvilken man, da Tiderne skiftede og man kom ud for store Kurstab paa de udenlandske Laan, i en Parentes tilføjede, at den tillige skulde fungere som Kursreguleringsfond. Nu er der i og for sig ikke noget urigtigt i, at man fastslaar en Fremgangsmaade som den, der praktiseres her, hvorefter man fører Kurstabet paa Amortisationerne over denne Konto. Men hvis man førte begge Beløb over Driften, vilde man derigennem faa et klarere Billede af Driftens Vilkaar. Lægger man de to Beløb, Kurstabet paa Forrentningen og Kurstabet paa Amortisationerne, sammen, faar man et samlet Kurstab paa rundt regnet 1 700 000 Kr. Man vilde ogsaa derved se, at Overskuddet forringedes fra 897 000 Kr. til 270 000 Kr. Slutresultatet vilde imidlertid blive det samme, idet man jo til syvende og sidst overfører Aarets Tab eller Minus til Reservefonden. Resultatet vilde blive det samme, men den

Fremgangsmaade, man praktiserer, tilslører i nogen Grad de virkelige Forhold. De store udenlandske Tab dækkes jo i Øjeblikket af interne Gevinster, men selve Fremgangsmaaden virker tilslørende i den Forstand, at man ikke faar Øje paa, hvor bekosteligt et Laaneapparat denne Statshypotekbank i Virkeligheden er. Det er kun et Par almindelige Bemærkninger, der ikke vedrører Realiteterne i den Forstand, men som alligevel, tror jeg, ikke er helt uden Betydning. Man bør dog til enhver Tid klare sig, hvad de Apparater, man arbejder med, koster.

I øvrigt skal jeg med Henvi- ning til de rigsdagsvalgte Revisorers Beretning angaaende Regnskabet gøre opmærksom paa, at Udvalget stiller følgende *For- slag til Beslutning af Rigsdagen i Henhold til Lov Nr. 112 af 9. Marts 1917 om „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“ § 13:*

„Rigsdagen godkender „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“s Regnskab for Tiden fra 1. April 1941 til 31. Marts 1942.“

Finansministeren (K. H. Kofoed): Jeg vil gerne takke den ærede Ordfører for Udvalget for Arbejdet med dette Spørgsmaal, og i Anledning af de Bemærkninger, som den ærede Ordfører fremsatte i Slutningen af sin Tale, vil jeg gerne gøre en enkelt Bemærkning.

Forholdet er det, at ved Optagelsen af de udenlandske Laan i 1925, 1936 og 1938 blev Valutakursgevinsten overført til Kursregulerings- og Reservefonden uden om Driftsregnskabet. Jeg mener derfor, at det er berettiget, at Hypotekbanken afholder Valutakurstab paa Amortisation af disse Laan direkte af denne Konto, det vil sige holder dem uden for Driftsregnskabet. Jeg tror ikke, der reelt kan indvendes noget herimod. Hypotekbankens Valutakurstab ved Amortisation af de øvrige udenlandske Laan har været meget ringe og har, efter hvad der er oplyst for mig, hidtil været afholdt af den Gevinst, man opnaaede ved, at disse Obligationer er blevet opkøbt under Pari. Da denne Kursgevinst indgaar i Kursregulerings- og Reservefonden, er der vel næppe noget at indvende imod, at Valutakurstab afholdes af denne Konto, vel at mærke for saa vidt Tabet ikke overstiger Gevinsten, og det har, efter hvad der er oplyst for mig, ikke hidtil været Tilfældet, i hvert Fald ikke i Regnskabsaaret 1941—42, hvis Regnskab her er under Diskussion. Imidlertid har Hypotekbankens Direktion meddelt mig, at den har fundet det rigtigt,